

Een antwoord op onzekerheid

Door Joel Muddamalle

Onzekerheid is een emotie die maar moeilijk te dragen valt. Vooral als het iets betreft dat ons dierbaar is. Hoe reageren we wanneer we voor onzekere situaties komen te staan? Het lijkt er op dat we ons op zulke momenten nog hardnekkiger vastklampen aan de dingen die we zelf nog kunnen doen om zo een goede oplossing te forceren. En vaak proberen we ons vast te houden aan dingen waar we ons helemaal niet aan vast kunnen houden omdat ze geen enkele echte steun verlenen, of proberen we situaties te veranderen die ver boven onze macht liggen. En dan, als we ons realiseren dat het niet lukt slaat de paniek toe en worden we angstig en onzeker.

Hoe moeten wij als Christenen reageren op die knagende onzekerheid? Hoe verwerken wij de chaos en de verwarring van een pandemie, politieke onzekerheid of een persoonlijke crisis? Biedt Gods Woord ons wel verlichting voor de pijn en de onrust die we vandaag ervaren?

Ja, honderd maal ja. Dat doet het zeker.

Als Christenen moeten we op elke situatie en iedere omstandigheid die onzekerheid meebrengt reageren met de waarheid van Gods almacht en Zijn soevereiniteit.

God leeft, Hij weet, en Hij ziet alles. Terwijl wij geconfronteerd kunnen worden met angst en onzekerheid, is er voor God nooit een greintje onzekerheid.

Paulus had het daar al over toen hij tot de mensen van Athene op de Aereopagus sprak in Handelingen 17:24-28. De Aereopagus was een plaats vol onzekerheid. Mensen kwamen daar bijeen en praatten urenlang in een poging om de problemen van de mensheid te begrijpen en op te lossen. In deze context van grote onzekerheid en waarschijnlijk een behoorlijke portie bezorgdheid, sprak Paulus deze geruststellende en troostende woorden:

“De God die de hele wereld heeft gemaakt, de Here van hemel en aarde, woont niet in tempels die door mensen zijn gebouwd. Hij hoeft ook niet door mensen verzorgd te worden, omdat Hij niets nodig heeft. Hij geeft ons leven en adem en alles wat wij nodig hebben. Hij heeft alle volken laten voortkomen uit één mens, die door Hem was gemaakt, en verspreidde hen over de aarde. Hij stelde vast hoelang zij zouden leven en binnen welke grenzen zij zouden wonen. Hij bepaalde dat de mensen Hem zouden zoeken, in de hoop dat zij Hem, misschien na veel rondtasten, zouden vinden. Toch is God niet ver bij ons vandaan, want in Hem leven, bewegen en zijn wij. Een van uw dichters heeft het zo gezegd: “Wij zijn uit Hem voortgekomen.”

Let op de specifieke en hoopvolle waarheden over God waar Paulus over spreekt:

Hij is Heer van hemel en aarde. Met andere woorden, God is Koning van alle dingen! Hij is ook de bron van het leven. De bron van het leven heeft niets nodig, want God onderhoudt alles wat Hij scheidt. God heeft ook de “vastgestelde tijden en grenzen” van ons bestaan bepaald.

We hadden overal en in iedere tijd geboren kunnen worden, maar toch zijn de tijden en de grenzen van ons bestaan goddelijk bepaald door de handen van God Zelf. En die waarheid geeft ons de kracht om met onzekerheid om te gaan. Gods plan en Gods doel voor iedere persoon wordt niet opeens door God overboord gegooid en verlaten.

Maar wat is dat plan en dat doel dan precies?

Paulus geeft het antwoord. Het doel is dat wij ons uitstrekken naar God, Hem vinden en tot het besef komen dat Hij nooit ver van ons is, was en zal zijn.

In zijn preek in het Griekse Athene sprak Paulus over ‘het vele rondtasten.’ Dit was een verwijzing naar een uitspraak van de Griekse filosoof Homerus, die deze zin gebruikte om

een persoon te beschrijven die in het duister wanhopig zijn armen uitstrekt in de hoop het licht te vinden. Onzekerheid voelt aan als het duister, maar als we, zoals Paulus zegt, rondtasten en uitreiken naar het licht, zullen we dit ook zeker vinden. Als we daar de tijd voor nemen zullen we snel beseffen dat God ons niet verlaten heeft en dat ook niet zal doen. Hij is het licht dat bij ons is, en Zijn nabijheid is bedoeld om ons aan te sporen, Zijn goedheid bewust te ervaren en die te delen met iedereen om ons heen.

Charles Spurgeon zei: "God is nabij. Altijd. En daarom is de hoop nabij. Altijd."

Als Christenen hebben wij die machtige en troostrijke zekerheid van Gods warme nabijheid. Er zijn echter nog andere mensen die deze aanwezigheid niet kennen. Mensen op ons werk, op school en in onze gemeenschap, mensen die wij liefhebben maar die geconfronteerd worden met de angst van de onzekerheid zonder de hoop van de nabijheid van Christus. Wat een kans hebben we dan om temidden van die onzekere situaties een baken van licht te zijn. Het licht van Gods belofte, van onze Vader die heeft gezegd dat Hij ons nooit zal verlaten en altijd voor ons zal zorgen.

Gebed:

Hemelse Vader, U bent de Koning der koningen en heerser over alles en iedereen. Laat die waarheid diep in mij stralen wanneer ik mij onzeker en angstig voel. Niets kan U verbazen, en U hebt een plan voor hen die U liefhebben. Dank U voor Uw nabijheid. In Jezus' naam, Amen.